

Jaargang 56, december 2022

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest

A large, vertical abstract painting. It depicts a figure, possibly a woman, whose body is covered in a dense, colorful pattern of flowers and leaves. The colors are vibrant, including reds, pinks, blues, and oranges. The background is a soft, ethereal mix of light blue, green, and white, with some darker, swirling colors. The overall mood is one of joy and celebration.

De vreugdedans

Inhoud

Voorwoord

Bericht uit Gemeenschappen

Amsterdam, Uden, Moerwijk-Den Haag, Tilburg

Jubilea

Jubileumfeest 2 januari en 2 juli

Jubileum van onze medewerkers/vrijwilligers

Missie

SEDOS (Service of Documentation and Study on Global Mission)

Klimaatwandering

Kloosterjaar

Wereldgebedsdag

Synodekerk bisdom Haarlem

Studiedag

MHGG (Missionaire Heilige Geest Gemeenschap)

Jonge Religieuzen in Beweging

Kloosterfestival in de zomer 2022

Uitwisseling over synode jonge religieuzen

Samen in geloof optrekken naar WJD (Wereld Jongeren Dagen) 2023

SSpS Wereldwijd

Een brief uit Zuid-Afrika

Missiezondag in Polen

Congregatie

EURO Assemblee

Het 15de Generaal Kapittel

Voortdurende vorming (On-going formation)

In memoriam

Zr. Chrestina, Gesina Johanna Waaijer

Zr. Coleta, Maria Pharaïlda Kouijzer

Zr. Helentruide, Helena Elisabeth Verstappen

We staan weer voor Kerstmis!

Jezus werd geboren buiten de stad, buiten een normaal huis. De evangeliën vertellen ons dat hij werd geboren in een stal, buiten de stad, omdat er geen plaats was in de herberg.

Wij hebben de beruchte herbergier die Maria en Jozef wegstuurde altijd verguisd, en de lering die we daaruit trokken was, dat we ons minder met onszelf bezig moeten houden, dat we niet zo druk moeten zijn, dat er geen ruimte is voor de geboorte van het goddelijke in ons leven.

Daar zit inderdaad een lering in, die de meesten van ons in ons eigen leven zouden moeten leren. Wellicht hebben we dit jaar niet de kans gehad om meer dan een voorbijgaande gedachte aan Kerstmis te geven. Geen plaats in mijn herberg nu! En dus koester ik veel sympathie voor die oorspronkelijke herbergier, omdat ik weet hoe gemakkelijk we ons leven zo volproppen dat er geen ruimte meer is om een goddelijke bezoeker te ontvangen.

Het echte punt, dat de evangeliën maken, is niet zozeer de schijnbare hardvochtigheid van een herbergier. Maar veeleer het feit dat Jezus werd geboren buiten een stad, buiten wat comfortabel is, buiten glamour en roem, buiten de erkenning door de rijken en machtigen, buiten de aandacht van de gewone wereld. Jezus werd geboren in de anonimiteit, arm, buiten alle aandacht, behalve door geloof in God.

Thomas Merton gaf hier ooit een bijzonder aangrijpend commentaar op: In deze wereld, deze oude herberg, waarin voor Hem absoluut geen plaats is, is Christus onuitgenodigd gekomen. Zijn plaats is bij hen die er niet bij horen, die door de macht worden afgewezen omdat ze als zwak worden beschouwd, die in diskrediet worden gebracht, aan wie de status van persoon wordt ontzegd, die worden gemarteld, gebombardeerd en uitgeroeid. Bij hen voor wie geen plaats is, is Christus aanwezig in de wereld. Meer dan tweeduizend jaar later erkennen we het belang van deze geboorte. Sterker nog, de wereld meet er de tijd aan af. Het is nu 2022 sinds die onopgemerkte geboorte. Maar in die tijd merkte bijna niemand het op.

Het is een belangrijke lering over hoe we moeten beoordelen wat uiteindelijk het leven bepaalt. In wezen vertelt het ons dat het niet noodzakelijk degenen zijn, die schijnbaar in het centrum van de dingen staan (de machtigen, de rijken, enz), die de tijd van hun leven zullen laten meten. Wat het diepste, meest betekenisvolle en belangrijkste in het leven is, wordt vaak geboren in de anonimiteit, onopgemerkt door de machtigen, teder gewikkeld in geloof, buiten de stad.

Het SSpS 15de Generaal Kapittel daagt ons uit om de comfortzone te verlaten en de meest behoeftigen onopgemerkt de hand te reiken. Terwijl wij deelnemen aan de dans en de communio van de Drieëne God “Perichoresis” laten wij iedereen opnemen en uitnodigen om deel te nemen aan deze vreugdedans.

Namens het redactieteam zusters Melina, Lili en Tineke Verkuijlen dank ik jullie voor jullie medewerking. We wensen u allen een prachtig en een Zalig Kerstmis en een gezond Nieuwjaar 2023.

Zr. Celine Padinjareannasseril SSpS
Provinciaal Leidster

Voorwoord

Amsterdam

Verhuizing in Amsterdam: van oost naar west

Het appartement op Staringstraat in Amsterdam west staat klaar voor de verhuizing na anderhalve maand van verbouwing door Jeane Kievet, een Nederlandse timmerman/klusjesman. Hij heeft ervoor gezorgd dat er een derde slaapkamer is.

8 Oktober jl. is de grote dag voor de drie zusters van gemeenschap Amsterdam. Het was de dag dat zij verhuisden van oost naar west. Vroeg in de ochtend kwam al het “Student Verhuis Service”, bemand door vijf jongelui, de meesten van hen studenten. Zr. Melina ging al vroeg naar het huis in west, op Staringstraat 3F om het huis te openen en te zorgen voor de ontvangst van de verhuizers met meubelen en alle spullen van het Tweede Oosterparkstraat 246.

De zusters Celine, Yuliana, Lili en Medyllyn waren hier in oost om aan te wijzen welke spullen verhuisd moesten worden. Het pand moest leeg zijn. Alles heel snel in de vrachtwagen geload. Het ging soepel en vlot.

Om een uur of twaalf zijn bijna alle spullen binnen en de wagen reed richting west. Weer de spullen uit de wagen halen en deze naar het nieuwe huis op de juiste plek zetten, vooral de zware meubels, bedden, kasten, fornuis, koelkast, etc.

Voorafgaand van het vervoeren van de grote meubels werden de zusters geholpen door goede parochianen: de heer Paul en mevrouw Els Proost. Dit echtpaar is onbetaalbaar. Ze hebben ons geholpen met het demonteren van de meubels en weer met het monteren. Geweldig was het wat ze voor ons gedaan hebben! De heer Proost is de voorzitter van de Anna-Bonifatius en Gerardus Majella (ABG)-parochie. We zijn heel erkentelijk.

Onze verhuizing werd mogelijk gemaakt door vele handen. Vele handen maken licht werk. Inderdaad! Hoeveel handen! Niet te tellen. Gepaard met deze handen is natuurlijk het ‘kloppend hart’, het hart dat bereid is de mens in nood te helpen.

Ook zijn we dankbaar voor twee Indonesische vrouwen, Julia Bremer en Theresia Boleng, Filipijnse-Nederlandse Joyce en Dylan Eijkman, die hebben geholpen met het vervoeren van onze persoonlijke spullen. Pater Kristoforus SVD heeft geholpen op de dag zelf van de verhuizing. Niet te vergeten zijn de heer Benjie en mevrouw Elvie Cardano die voor het lekkere eten gezorgd hebben voor ons allen bij de verhuizing en bij de inzegening.

En natuurlijk dank aan de zusters in Uden, Den Haag, Druten, Tilburg en Belfeld die ons bijgestaan hebben door hun gebed.

En nu zijn we hier. Het is klein maar fijn. De enige zorg die we hebben is: geen ruimte voor een kapelletje. In plaats daarvan hebben we een hoekje in de woonkamer waar wij samen onze officie kunnen bidden. De aanbidding doen we in de Vincentiuskerk die onder onze woning ligt.

Op 12 november werd ook het huis ingezegend door pater Andy Jebarus SDB. Daarna volgde het samen eten met mensen die bij de verhuizing betrokken waren. Als een teken van dankbaarheid.

Lieve medezusters, jullie zijn van harte welkom voor bezoek in onze nieuwe woning in Amsterdam west!

Zr. Melina Polo SSPS

Uden Bezoek van tertiaat uit Steyl

Daar kwam de bus uit Steyl aanrijden met aan boord 33 SSps-zusters. Ze werden verwelkomd door Zr. Elsy en medezusters die allemaal buiten waren. Daarna door een erehaag met ballonnen naar de Buitenhof om te genieten van koffie, thee met appel-flap en cake.

Het was warm weer, dus goed drinken was niet overbodig. Ook een schaalje met kersen voor iedereen was zeer welkom. Deze waren extra heerlijk, kan niet anders, "uit het land van Maas en Waal". Het was een prachtig gezicht met al die klederdrachten uit verschillende culturen.

De zusters werden verrast met een uiteenzetting door Zr. Willibrord over het einde van Het Re-traitehuis en het gebouw en het ontstaan van het Arnoldusklooster. Dat alle zusters betrokken zijn geweest over de toekomst, Baexem of Uden? Jarenlange voorbereiding ging vooraf. Waar ons "thuis" zou worden. Uden dus! Ook over de opvang en studie van de buitenlandse zusters, de kleine gemeenschappen en vooral de Nederlandse taal leren.

Het was beslist niet de bedoeling dat deze zusters voor de oudere zusters zouden zorgen, maar in het apostolaat werkzaam zouden zijn. En dit alles werd in het Engels verteld, zonder papier en dan door een bijna 90-jarige, een knap stukje. Zij kreeg dan ook een geweldig applaus na een aandachtig gehoor en dankwoorden door enkele zusters. Dankbaar waren ze ook voor de jarenlange inzet in India op velerlei gebied.

Daarna kregen we liederen te horen. Er werd gedanst met trommelgeroffel notabene door een zuster uit Ghana. Prachtig om dit alles met deze blijde zusters mee te maken en te zien. Je zou zelf weer jong willen zijn om te zingen, te dansen en te springen. Maar helaas dit is verleden tijd.

Na dit alles nam Zr. Elsy het woord om iedereen te bedanken en daarna werd er nog even wat gedronken en werd er een rondleiding in het Arnoldusklooster aangekondigd. Na deze rondleiding nog een wandeling naar het kerkhof om onze missionarissen, die in vele landen hun missiewerk hebben gedaan, even te herdenken. En toen was daar het klokje van gehoorzaamheid om aanstalten te maken voor de terugreis.

De zusters hebben de cultuur en mentaliteit van de Nederlandse Provincie mogen ervaren. Met dit gevolg, dat enkele zusters, als ze weer in eigen land zijn, om missieberoeping willen vragen naar Nederland. Dus wie weet, we wachten af. In ieder geval van harte welkom.

Het was een ontspannende ontmoeting. De zusters werden uitgezwaaid en de bus ging richting Steyl. Nog dank voor het tolken door de Duitse zusters.

Zr. Nettie Lepoutre SSps

Een middagje naar ons Moederhuis

21 Juni was een stralende zomerdag en die dag waren wij uitgenodigd door zuster Antonia, de leidster, om een middag naar Steyl te komen om elkaar weer eens te ontmoeten.

Wij, acht zusters, kwamen aan en werden heel hartelijk ontvangen door onze medezusters op een wel heel warme manier. Want ons Engelstalig tertiaat was juist in het Moederhuis. Zij waren met 25 zusters uit wel acht landen, dat was een grote verrassing. Met Nederlandse vlaggetjes zwaaiend werd het een feestelijk gebeuren. Prachtig toch!

Wij gingen naar de kleine kapel en namen plaats rond de sarcofaag van Moeder Maria en Moeder Josepha. Iedere zuster kreeg een brandend kaarsje. Er werd gebeden en gezongen en daarna werd het kaarsje heel intens bij hen neergezet.

In de eetzaal gekomen was er feestelijk gedekt. Wij namen plaats tussen de ons meest bekende zusters. De vlaai was lekker maar belangrijker zijn de herinneringen die werden opgehaald! Daarna mochten wij door het huis wandelen en naar mooie plekjes zoeken. Zoals de pas ingerichte afdeling voor jongerenpastoraat. Anderen gingen door het huis, waar veel plaats is voor het ontvangen van gasten voor de retraite. Steeds met een voor hen bekende medezuster. Anderen gingen een medezuster bezoeken.

Bij het afscheid werden we weer uitgezwaaid en reden vol dankbaarheid terug naar Uden. Het was een dag met een gouden randje.

Zr. Vera v.d Haak SSpS

Uden Ontmoetingsmiddag

Ontmoetingsmiddag van zusters, gastvrouwen, personeel en vrijwilligers was op vrijdag 20 mei 2022, feestdag van Moeder Josepha.

Na ruim twee jaar van corona konden we eindelijk weer doorgaan met onze jaarlijkse traditie van samenkomst. Natuurlijk tot grote vreugde van ons allen.

We kwamen bijeen in de Buitenhof van 15.00 tot 18.00 uur. Daar was alles leuk en feestelijk gedekt door ons eigen personeel. We zaten rond zeven tafels en waren met 35 personen. Bij binnenkomst was er koffie met een appelflap. Later fris- en andere drank.

Rond 16.30 uur begon de BBQ. Wegens het ruige weer was deze in de Buitenhof. Wel handig voor ons oude lui om niet te hoeven op te staan en te verhuizen van plaats. De keuken van Het Retraitehuis had voortreffelijk zijn best gedaan. Dat was te merken aan de grote afname van al dat smakelijk eten.

Aan het begin van de middag heette Zr. Elsy iedereen welkom. Bovendien dankte ze voor de komst en voor de goede inzet. Ook memoreerde zij dat we dus na twee jaar weer zo samen konden komen, en we het allemaal erg gemist hadden.

Zr. Shyny uit Tilburg was ook extra gekomen en verving Zr. Celine die in India was.

Verder vertelde Zr. Shyny dat de congregatie en medewerkers een financiële bijdrage hebben gegeven aan de zusters in Oekraïne. Zr. Dolores, de Provinciaal Leidster van Polen, dankte ons voor dit bedrag. Dit bedrag wordt gebruikt door de zusters voor hun inzet voor de vluchtelingen in Polen.

Tijdens de koffie en de borrel vermaakte Zr. Teclane ons met enige uitgezochte, passende mopjes. Die gingen over fitness, boodschappen doen en met kleinkinderen onderweg zijn. Hetgeen van toepassing was op onze gastvrouwen. Erg fijn was ook, dat menige vrijwilliger van tafel veranderde als er een stoel vrij kwam. Dat deed goed en zo ontstonden fijne gesprekken en kwamen we ook meer te weten over hun leven etc. Voor zulke momenten is ook zo'n middag bedoeld.

Zr. Shyny sloot de middag af en dankte allen nog eens hartelijk die zich met ons verbonden voelen en met ons werken. Zr. Theomara deed het slotwoord op verzoek van Zr. Shyny en droeg de "Zaligsprekingen" voor. We gingen voldaan en met extra energie weer uit elkaar om door te gaan met al die mooie en fijne contacten.

Zr. Willibrord Boumans SSpS

Welkom in ons klooster

In december hebben we Zrs. Thérèse en Nettie verwelkomd in het Arnoldusklooster. Na jaren missiewerk in het land van Maas en Waal streken ze nu neer in het kersendorp Uden. Een mooie rustige periode in het Brabantse Land toegewenst!

Tineke Verkuijlen

Afscheid van tuinman Harry Peters

Harry vertelde: “In 1997 was er een grote verbouwing in Het Retraitehuis. In die tijd zijn mijn werkzaamheden in het klooster en in het bos begonnen. Zuster Addolorata Knoop samen met Martien van der Wielen hadden in die tijd de leiding.

Toen het klooster in Baexem verkocht was, kwam tuinman Ton Hendrickx ons versterken totdat het bos werd verkocht. En de heer Van Grunsven van Hercules BV van die tijd af aan, mijn opdrachtgever werd. Zodat mijn mooie werkplek in het bos door kon gaan, tot heden.

Ik ben dankbaar en blij dat ik dit kon en mocht meemaken, samen met velen van jullie.

Dank u allen!”

Dochter Liane voegt toe: “Mijn vader heeft z’n leven lang keihard gewerkt. Totdat hij met pensioen ging. Dat is bijna 25 jaar geleden. Daarna is hij gaan doen wat hij echt leuk vindt. Dat is werken in het bos. Nu is het tijd om de eindverantwoordelijkheid van zijn werkzaamheden over te dragen aan de nieuwe generatie en het wat rustiger aan te doen. Zodat hij zich ook op andere dingen kan richten. Voor ons is hij de allerliefste vader en opa. Dat gaan we natuurlijk vieren met een lied lang zal hij leven!”

Redactie

Bedevaart te Handel

De medewerksters Ans en Manitha organiseerden in de Mariamaand mei voor de zusters een bezoekje aan de bedevaartsplaats Handel. De zusters Beatrijs, Elsy, Gré, Michèle, Nettie, Teclane, Theodoretta, Theomara, Toos, Vera en Willibrord genoten eerst met de organisatoren van een kopje koffie/thee in Hotel *Handelia*.

Vervolgens werd een Eucharistieviering bijgewoond in de parochiekerk van O.L. Vrouw met voorganger Pater Martin van Moorsel (Pater van de Heilige Geest).

Er werden kaarsjes verlicht in de Mariakapel en een aantal zusters maakte een wandeling door het processiepark, een park met 14 kruiswegstaties en de 15 geheimen van de rozenkrans in de kapelletjes aan de rand van het park. Het was een inspirerende dag.

Redactie

Vakantietochtje

Ons “vakantietochtje” was gepland, rekeninghoudend met het weer, geen bepaalde datum was vastgelegd. Uiteindelijk werd de dag bepaald op 30 augustus. De eindontmoeting was in Druten, goed vooruitzicht van het afgelopen jaar toen het ook al een groot succes was. Maar wat zou er dit jaar aan vooraf gaan? Niemand wist dit, dus een grote verrassing. En dat het een buitengewone verrassing is geworden mag ik al vermelden, want allemaal zijn ze zeer blij en voldaan naar huis gekomen.

Onze trip werd begeleid door Theo en Gerard Janssen, wel bekende vrijwilligers van onze gemeenschap. Ze zijn op de hoogte van de mooiste plekken van Brabant en Limburg en wilden ons mee laten genieten, weliswaar niet per racefiets zoals zij, maar comfortabel in de auto. Theo en Gerard hebben de hele route voorbereid, die ze wel uit hun hoofd kenden, dus geen routeplanner hoefde er aan te pas te komen met een storende stem op reis. Om goede redenen bleven vier zusters thuis en alle andere waren van de partij. Zelfs één van 94 jaar was met rollator aanwezig en het ging prima. Met vijf auto's achter elkaar begon de tocht om twee uur. Het zegt iets van de reis als ik vertel dat we om half 8 thuis waren.

De route was als volgt vanaf de Patersweg langs de Midden Peelweg, naar de Maasboulevard en daar de Maas over. Dit allemaal via binnenwegen met de nodige rotondes en kruisingen. Genoeg te zien en te genieten van de bomen, de mooie huisjes en ook de droge maïs. Bij de Maas gekomen na anderhalf uur rijden, dronken we aan de oever onder een schaduwrijke boom de angst weg van sommigen, die blij waren dat we met vijf op het veer konden. Dit vanwege de lage waterstand, die eerder vermeld was, maar dat was niet nodig hoor, het water was hoog genoeg. Verder ging de tocht door prachtige lanen en heuvels tot Mook. Waar 't *Zwaantje* ons trakteerde op gebak en koffie en zelfs aparte seniorenijssjes. Voldaan gingen we verder richting de Zevenheuvelenweg, intussen langs de Heilige Landstichting richting Berg en Dal, naar Nijmegen, Beuningen en naar Druten. Daar aangekomen rook het al naar heerlijke pannenkoeken, lekker dun en pas gebakken door onze Zr. Thérèse zelf gemaakt en mee voorbereid door Zr. Nettie.

Manitha en Zr. Nettie namen de leiding van dit lekker eten om ons allen te voorzien met een gemakkelijk zitje en uiteraard koffie en pannenkoek, frisdrank en alles naar ieders wens.

Wat was het mooi, nooit gezien, alles begeleid en uitgelegd door onze heren chauffeurs. We hebben genoten van Gods natuur voor het welzijn van alle mensen, de medewerking van ieders blijheid en dankbaar voor al deze gaven, hebben deze dag een succes gemaakt. Dank voor de inzet en verbondenheid, door allen ervaren.

Zr. Willibrord Boumans SSPS

Moerwijk-Den Haag Het Crea Café in het Multicultureel Ontmoetingscentrum in de Schilderswijk

Het MOC (Multicultureel Ontmoetingscentrum) is een veilige plek voor wie je ook bent en waar je ook vandaan komt. Je kunt hier terecht om aan alle activiteiten mee te doen of gewoon daarbij aanwezig te zijn, een praatje te maken met elkaar. Het MOC wil de bezoekers ontwikkelen, ondersteunen, verbinden en elkaar inspireren met hun verschillende culturele achtergronden en leeftijden. Het motto van MOC is: “veel gezichten, één hart”. Nog steeds inspireert het katholiek sociaal denken het beleid en de activiteitendoelen.

In het begin van mijn aanwezigheid in het MOC werkte ik in de keuken samen met andere vrijwilligers. Op donderdag zijn er meestal genoeg vrijwilligers aanwezig. Ik leerde deze vrouwen goed kennen, al was het met sommigen moeilijk met hen in een diep gesprek te gaan vanwege het taalprobleem. Maar ondanks alles kunnen we elkaar heel goed begrijpen.

Gezien dat er in de Schilderswijk veel vrouwen met jonge kinderen zijn, die dagelijks in het MOC komen, heeft de *Stichting Lotje* uit Den Haag in samenwerking met MOC een “Kleding Kast” voor de kinderen van 1 tot 18 jaar gevestigd in het MOC. Ik werd door de coördinator gevraagd om als contactpersoon voor deze stichting te zijn. En ook om de kleding uit te delen aan de vrouwen en kinderen die het nodig hebben. Door dit werk kom ik in contact met vele vrouwen die meestal uit de omgeving komen. Typerend voor die vrouwen uit de Schilderswijk is de laagdrempelige manier waarop we hen kunnen benaderen.

Uit een onderzoek van Kennisplatform Integratie & Samenleving blijkt dat er bijna duizend vrouwen of moeders uit de wijk zijn, die nauwelijks naar buiten komen, want veel vrouwen zijn niet de taal machtig en kunnen daardoor niet meedoen in de samenleving. Het MOC biedt verschillende activiteiten aan deze vrouwen onder andere het Crea Café.

Het Crea Café organiseert activiteiten zoals haken, breien, naaien, kaarten maken of gewoon een kopje koffie drinken en praatjes maken met elkaar. Elke vrijdag komen er ongeveer 15 à 20 vrouwen. Door deze activiteiten komen we soms tot een diep gesprek met elkaar, dat kan over verdriet, verlies, zorgen, gezondheid of hun eenzaamheid gaan. Door het meedoen aan allerlei activiteiten raken ze vlugger uit hun isolement. Door samen bezig te zijn vormen “veel gezichten, één hart”.

Zr. Yuliana Mamuk SSP

Tilburg

Jezus ontmoeten in het aangezicht van daklozen, behoeftigen en eenzamen

Zrs. Shyny en Medylyn werken in *Poelshofje* als coördinator. Sinds oktober verwelkomen we Zr. Lili in *Poelshofje*. Ze vervangt Zr. Medylyn als coördinator en Medylyn blijft als vrijwilliger hen op elke mogelijke manier ondersteunen.

We zijn altijd dankbaar voor dit apostolaat omdat het onze missionaire geest verlevendigt. Voor mij is het een voorrecht om met mensen samen te werken aan één doel: anderen helpen. De heer en mevrouw Poels, de oprichters van Stichting Poels, hebben een groot hart voor anderen, vooral voor de behoeftigen. Het is ook heel inspirerend om getuige te zijn van het enthousiasme, het initiatief, de vrijgevigheid en de oprechte dienstverlening van zowel de bestuursleden als de vrijwilligers voor deze Stichting.

Er komen in *Poelshofje* daklozen, sociale armen en verslaafden. Mijn ontmoeting met deze mensen doet me denken aan het evangelie Matteüs 25,35-36.

"Want ik had honger en je gaf me iets te eten, ik had dorst en je gaf me iets te drinken, ik was een vreemdeling en je nodigde me uit, ik had kleren nodig en je kleetde me, ik was ziek en je zorgde voor me, ik zat in de gevangenis en jij kwam me bezoeken".

Jezus worden voor anderen en Jezus zien in anderen is meer dan uitdagend en toch precies waartoe we geroepen zijn. Mijn hart bloedt bij het zien van de verschillende realiteiten en hopeloosheid die deze mensen in hun dagelijks leven moeten doormaken.

In *Poelshofje* geven we ze niet alleen, maar voorzien we ze ook van andere dingen die ze nodig hebben, zoals kleding, schoenen en toiletartikelen. En we verwijzen ze ook naar andere instellingen voor andere behoeften. Vaak komt er meer bij kijken dan alleen honger hebben, of dakloos zijn. Eenzaamheid en het gevoel ongewenst te zijn is ook een verschrikkelijke armoede die ze ervaren.

Op een keer ging Zr. Shyny eten brengen naar mensen onder de brug. Ze ontmoette daar een oudere vrouw. Toen ze haar naam vroeg, zei de vrouw: "Ik heb geen naam meer." En toen ze eten aanbood, zei de vrouw: "Ik heb geen eten nodig, ik wil dood".

Op een andere keer vroeg een van onze gasten "dakloos" me verrassend: "Waarom help je mensen, waarom ben je zo aardig?" Deze vraag deed me diep nadenken over mezelf en voordat ik een antwoord kon geven, vroeg de man me weer: "waar haal je je kracht vandaan?" Spontaan houd ik mijn kruisbeeld vast en zeg tegen de man "van HEM". Hij hilde plotseling en zei: "bid alstublieft voor mij". Hij voelde zich moe en hopeloos, maar toen was hij dankbaar en ontroerd, wetende dat iemand hem begreep, dat er iemand is om te helpen.

We kunnen niet de hele wereld in één keer veranderen, en we kunnen geen oplossingen bieden voor al hun problemen, maar elk klein gebaar dat we doen, telt mee. Onze missie is Gods missie. Het is ons voorrecht om deel te nemen aan de missie van Jezus. We moeten Hem vertrouwen en bidden dat we zullen reageren op Zijn Genade om iedereen met liefde te dienen.

Zr. Medylyn Masajo SSps

2 januari en 2 juli 2022

Dit jaar vierden vijf zusters hun professiefeest met hun medezusters. Gezamenlijk werd op 2 januari het 65-jarig jubileum van zusters Geertrui (Toos) du Pont, Mechtruud Theeven en Vera van der Haak gevierd.

Op 2 juli stonden zuster Theomara Barendse in het zonnetje ter gelegenheid van haar 70-jarige professie en zuster Helentruide Verstappen ter gelegenheid van haar 65-jarige professie († 28-09-2022).

Jubilarissen, die zich bezielt en verbonden voelen met de liefde van de Drieëne God en de roeping om te delen in de universele missie van God in Jezus Christus en de dynamiek van de Heilige Geest. Vanuit die kracht, leven zij en proberen ze op eigentijdse wijze gestalte te geven aan wat onze stichter, de Heilige Arnold Janssen, als volgt verwoordde in zijn motto: Dat de Heilige Drie-ene God leve in onze harten en in de harten van alle mensen.

De jubilarissen hebben vreugdevolle herinneringen aan een waardige Eucharistieviering, aan een hartelijk en feestelijk samenzijn. Ze beleefden vreugde aan de vele felicitatiekaarten, de bloemen en attenties. De jubilarissen vertellen persoonlijk wat vreugde voor hen betekent, waar ze blij van worden.

Zr. Vera v.d. Haak: De vreugde in mijn leven heb ik gevonden in de Liefde van God. Psalm 16 “Hoed mij God, U bent mijn toevlucht, niemand gaat boven U, Gij leert mij wat de Weg ten leven is”. Die weg heb ik gevonden in het Evangelie van Lukas 4,18 “De Geest van de Heer rust op mij want Hij heeft mij gezalfd om de armen het goede nieuws te brengen, om de gevangenen bij te staan, om de blinden te helpen, om de verdrukten vrijheid te geven en zo hen te laten geloven in de goede toekomst”. Dit heb ik mogen uitdragen in mijn leven bij de mensen in Ghana. In de Thuiszorg bij zieken en bejaarden. Later tussen de mensen in ons Retraitehuis. En daarna in de Haagse Schilderswijk. Hierin heb ik als Dienares van de Heilige Geest mijn diepste vreugde moge beleven.

Zr. Toos du Pont: Met veel dankbaarheid en vreugde kijk ik terug op mijn professiefeest. Ik ben blij, dat ik al lang in het klooster ben en voor veel mensen iets kan betekenen en zo dichterbij de Heer kom.

Zr. Mechtruud Theeven: Gevraagd naar vreugdemomenten, welke er zijn in gebeurtenissen van mijn leven. Nadenkend daarover ben ik stil blijven staan bij mijn professiefeest. Er komt dan een grote dankbaarheid naar boven voor mijn leven, dat ik in dienst aan de congregatie van de Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest heb mogen geven. Gelukkig ben ik met deze keuze en vanuit mijn verbondenheid met Christus, die ik als mijn Levensgezel gekozen heb, trouw wil blijven aan mijn missionaire verlangen, dat vele mensen de vreugde mogen ervaren van de liefde van Christus voor ons allemaal.

Zr. Theomara Barendse: Wat mij ten diepste blij en gelukkig stemt is de spreuk, die ik als novice ontving op het Christus Koningsfeest (1951) “Bewaar je hart als mijn warmtebron en laat overal stralen mijn Liefdeszon”.

Tineke Verkuijlen

2 januari 2022
Zr. Toos, Zr. Mechtruid en Zr. Vera

2 juli 2022
Zr. Theomara en Zr. Helentruide †

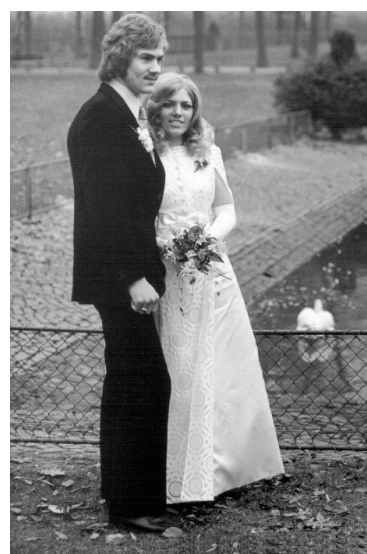

Jubileum van onze medewerkers/vrijwilligers

Binnen de groep van medewerkers/vrijwilligers heeft de congregatie een felicitatie uitgebracht aan:

Links:
Francien en Theo Meulenpas
voor hun 40-jarig huwelijk op 19
juni.

Rechts:
Gerard en Riet Janssen voor
hun gouden huwelijk in januari.

Ciska en Jaap Stempher,
zij spanden de kroon met
hun diamanten huwelijk.

Allen van harte gefeliciteerd en nog vele vreugdevolle jaren met jullie dierbaren toegewenst.

De wijze man

Hij ging op weg
met alleen de waarneming
van een lichtende ster

wegwijzer
naar het grote geheim

zo anders dan wij
ons kunnen voorstellen
wil dit geheim
geboren worden
in ons hart

als wij op weg gaan
ruimte maken
gevoelig worden
voor Lichtsignalen
op onze weg

Aukje Wijma

SEDOS Vorming voor missie

Zusters Lili en Shyny hebben van 9 tot 13 mei 2022 deelgenomen aan het online SEDOS (Service of Documentation and Study on Global Mission)-seminar van Rome.

Het thema van het seminar was *vorming voor missie*. Eén van de hoofddoelen van vorming en leiderschap is om mensen te helpen op hun psycho-spirituele zoektocht naar vereniging met God. Dat is eigenlijk het doel van ieder mens, maar in het bijzonder van priesters en religieuzen. Het seminar richtte zich ook op het belang van getuigeniswaarde door formateurs en leiders. Wij kunnen jongeren niet met onze woorden overtuigen, maar wel met onze daden. Leider zijn is dus geen gemakkelijke taak en vraagt opoffering.

De uitleg over multiculturele en interculturele gemeenschappen vind ik informatief. Wij gebruiken soms het woord interculturaliteit in plaats van multiculturaliteit, wanneer wij over formatieve gemeenschappen spreken. Interculturaliteit bevat woorden zoals transformatie en verandering. Het roept op tot transformatie, een wederzijdse diepe verandering. Het is interactie met andere culturen en kan niet samengaan met intolerantie. Als u iemand hongerig of hulpbehoevend ziet en u doet er niets aan, dit betekent dat u niet intercultureel leeft. In interculturaliteit is de ander een kans om te leren. De vraag hier is: Wordt interculturaliteit ervaren in onze multiculturele gemeenschappen?

Multicultureel betekent mede aanwezigheid van verschillende culturele achtergronden, identiteiten en mensen die duidelijk en bewust de dragers daarvan zijn. Multiculturalisme is mensen die op dezelfde plaats wonen, maar zich niet om andermans cultuur bekommeren. In de multiculturele samenleving leidt de ene cultuur de andere. Er bestaat een identiteitsangst in multiculturele gemeenschappen. Culturele conflicten komen voort uit de identiteitsangst. Interculturaliteit raakt de identiteitsangst en vraagt om een wederzijdse diepgaande verandering.

Zr. Shyny Joseph SSsP

Klimaatwandeling

Tussen Goede Vrijdag en Paasmorgen is het rustig. Stille Zaterdag, 16 april 2022 is een uitstekende dag om anderen te ontmoeten.

Uschi Janssen, Zr. Lili en Victor Budke hebben als vertegenwoordigers van de katholieke kerk de handen ineengeslagen met de Amsterdamse Raad van Kerken en organiseren een klimaatwandeling door de Dapperbuurt en de Indische Buurt.

Kunstenaars, klimaatvluchtelingen, actieve buurtbewoners, Jungle, de Meevaart en andere organisaties openen gastvrij hun deuren voor de wandelaars. Ze praten over de energietransitie, het vergroenen van de buurt, het afbreken van polyestervlies, het hergebruiken van kleding en het creatief verwerken van afval.

De wandeling is rolstoelvriendelijk en voert ons vanuit drie verschillende vertrekpunten langs tal van groen- en duurzaamheidsinitiatieven in de Dapperbuurt en de Indische Buurt. Hiermee willen de kerken zichzelf en anderen inspireren en bemoedigen, ook kleinschalige initiatieven doen ertoe. De deelnemers kunnen te voet ontdekken wat ze zelf kunnen doen voor een beter klimaat. De mensen achter de deelnemende initiatieven vertellen graag hun inspirerende verhalen!

De Elthetokerk in de Javastraat geeft informatie over de 'vergroening' van haar kerkgebouwen en geloofsgemeenschappen. Als deelnemer aan de lange routes kunnen ze daar lunchen. Het is toegestaan om eigen eten mee te nemen, we kunnen ook soep of een broodje kopen.

Om grote massagroepen te vermijden, worden de deelnemers in verschillende groepen verdeeld. Ook zuster Eustokhia doet mee aan deze activiteit. Ze zei: "Het is leuk en verrijkend als we andere mensen ontmoeten, die dezelfde zorg delen. Laten we deze aarde redden". Alle routes eindigen in de Muiderkerk met een slotvespers.

Zr. Lili Purwanti SSPS

Kloosterjaar

Afsluiting van het 'Jaar van het Brabants Kloosterleven' op 12 september in de Abdijs van Berne.

Op deze dag organiseren enkele religieuzen en de Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR) een dag voor Brabantse religieuzen. In de Abdijs van Berne in Heeswijk-Dinther vindt de slotbijeenkomst plaats in het kader van het 'Jaar van het Brabants Kloosterleven'. Start om 12.00 uur met lunch en eindigt om 15.30 uur met een vesperviering. Daarna was er nog de mogelijkheid voor ontmoeting met drankjes en hapjes.

Dit 'kloosterjaar' was vorig jaar gepland, maar vanwege corona kon de slotbijeenkomst voor alle religieuzen van de bisdommen Breda en 's-Hertogenbosch niet doorgaan. Veel andere activiteiten in het kader van dit kloosterjaar konden helaas ook niet doorgaan. In het kloosterjaar werd herdacht dat een aantal kloosters in Brabant een belangrijk jubileum vierde: 900 jaar Norbertijnen, 750 jaar Norbertinessenpriorij Sint-Catharinadal, 650 jaar Kruisherenklooster Sint-Agatha en 300 jaar Clarissen in Megen.

Het thema was hoe (jongere) religieuzen en mensen die heel direct bij hen betrokken zijn de waarden van het kloosterleven op hun eigen wijze voortzetten.

Presentator en theatermaker Oscar Kocken ging in gesprek met enkele jonge religieuzen en andere betrokkenen over het heden, het verleden en de toekomst van het religieuze leven in Brabant, waaronder Lucy Geertman, straatpastor in Nijmegen, Zuster Lili Purwanti, missiezuster Dienaressen van de Heilige Geest, Franck Ploum, theoloog, beleidsmedewerker bij de broeders van Huijbergen en actief in de Ekklesia Breda en Zuster Johanna Schuts, Claris in Megen.

Gekeken werd onder andere naar wat vele eeuwen kloosterleven heeft teweeggebracht en op welke wijze de waarden van het religieuze leven vandaag en in de toekomst worden doorgegeven.

De vragen daarbij zijn: Wat trekt jongeren aan naar het religieuze leven, waarom hebben ze deze keuze gemaakt en hoe proberen zij op hun eigen wijze in de voetsporen te treden van de vele generaties voor hen?

We kijken ook daarbij naar enkele belangrijke aspecten waarop religieuzen in de loop van de geschiedenis actief zijn geweest en soms nog steeds zijn. De buitenlandse religieuzen die nu als missionarissen naar Nederland komen, zijn daar natuurlijk een belangrijke schakel van.

Zr. Lili Purwanti SSPS

Wereldgebedsdag Gods belofte

Op 4 maart 2022, twee vrouwen uit Engeland-Wales en Noord-Ierland bereiden deze dag voor. Natuurlijk in samenwerking met Stichting Nederlands Comité Wereldgebedsdag. Op deze dag komen katholieken en christenen bij elkaar om samen te bidden.

Dit evenement vond plaats bij Leger des Heils in Amsterdam Oost. De ABG-parochie nam ook deel aan de voorbereiding van dit evenement. Zr Lili was samen met enkele parochianen aanwezig als vertegenwoordigers van de katholieke kerk.

Zr. Lili Purwanti SSPS

Synodekerk voor religieuzen in Bisdom Haarlem

De kerk van God wordt in een synodale bijeenkomst geroepen met de titel: “voor een synodale kerk: communio, participatio en missio”. Paus Fransiscus drukt hiermee uit dat synodaliteit een weg is, een geschenk en een opgave. Door gezamenlijk de weg te gaan, leert de kerk van wat zij onderweg ervaart. Wat haar helpt de gemeenschap te beleven, de participatie te verwezenlijken en zich open te stellen voor de zending. Zo realiseert de kerk haar natuur: pelgrimerend en missionair volk van God.

De eerste fase van synode is de diocesane fase van gebed en geschenk. In deze fase wordt ons gevraagd hoe in onze religieuze gemeenschap en in de parochiegemeenschap, communio, participatio en zending van de kerk worden verwezenlijkt. Tot welke stappen nodigt de Heilige Geest ons uit om te luisteren naar Hem en naar elkaar.

Deze diocesane fase loopt in ons bisdom via de volgende gremia: de diocesane gremia en dekenaten, via de religieuze instituten en de kerkelijke beweging en nieuwe gemeenschappen. De voorgestelde route om te bewandelen bestaat uit twee momenten.

Het eerste moment bestaat uit een of twee bijeenkomsten binnen onze eigen gemeenschap. Daarbij kunnen we mensen uitnodigen die verbonden zijn met onze spiritualiteit. Het is belangrijk elkaar te ontmoeten, naar elkaar te luisteren en te komen tot onderscheiding wat de Geest ons zegt.

Het tweede moment worden we uitgenodigd om met twee of drie deel te nemen aan de diocesane synodale dag voor religieuze instituten, kerkelijke beweging en nieuwe gemeenschappen. We delen de vruchten van deze synodebijeenkomsten in eigen kring met elkaar. Zr. Eustokhia, Zr. Lili en Pater Marianus SVD namen deel aan deze bijeenkomst in Kloosterhof Noord-Scharwoude op zaterdag 5 maart 2022.

Zr. Eustokhia Lina Nggawa SSPS

Studiedag “Sterven om te leven - over de actuele betekenis van martelaarschap”

Op 30 juni in de Mozes & Aäronkerk te Amsterdam volgden Zr. Martini en Zr. Elvira de studiedag van de KNR over de Martelaarschap (Sterven om te leven). Wij waren met ongeveer 27 mensen.

Het idee voor deze studiedag komt voort uit kerngroepgesprekken over de mogelijkheid om ergens in Nederland een gedenkplek voor moderne martelaren in te richten. En dat laatste was weer een wens van Vincent Hermans, overleden in januari 2021. Hij spoorde een aantal van ons aan om hieraan te werken. Vincent was jarenlang secretaris van de Mgr. Schravenstichting. Hij besteedde veel energie aan het onderzoek van de moord op Mgr. Schraven en zijn gezellen in China door Japanse militairen in de tweede Wereldoorlog. Vincent was zeer geraakt door deze Nederlandse martelaren, die het opnamen voor Chinese meisjes die bedreigd en mishandeld werden. In de kerk van Broekhuizenvorst is een kapel ingericht ter nagedachtenis aan hen. Moderne martelaren verdienen het om herdacht te worden en ze geven hun inzet voor een betere wereld. Hun standvastigheid is daarin een goed voorbeeld aan anderen, die willen werken aan het goede leven voor iedereen en om de komst van het Rijk Gods voor te bereiden.

Op veel plaatsen is het in onze kerken crisis en krimp maar tegelijkertijd is er een verlangen naar een nieuwe bezieling in het leven. In het Synodale Proces dat momenteel wereldwijd in de Rooms-katholieke Kerk gaande is, valt dat te beluisteren. Dit verlangen wordt verwoord in een recente tekst van de Nederlandse religieuzen, vrucht van het consultatieproces dat in het kader van dit Synodaal Proces werd gehouden:

“Wij dromen van een Kerk die méér is dan een gebouw. Wij dromen van een kerkgemeenschap met een open hart: die mensen inspiratie biedt om aan hun leven een richting te geven: die er is voor de armen; die sober is en nadenkt over waar wij ons geld aan besteden; die aandacht heeft voor jongeren; die vrijmoedig durft te getuigen van het evangelie; waar leiders en medegelovigen in gesprek blijven met elkaar en werkelijk naar elkaar luisteren; die samenwerkt met christenen van alle gezindten; die in gesprek is en samenwerkt met ‘alle mensen van goede wil’; die als deel van de samenleving vaker van zich laat horen in het publieke debat”. Religieuzen in ons land dromen van een Kerk die vrijmoedig, vreugdevol en barmhartig durft te getuigen van het Evangelie.

Een martelaar of martelares (Grieks: martys - getuige, martyrion - getuigenis) is iemand die kwellingen doorstaat of het eigen leven offert op religieuze grond. Het begrip kan zowel religieus als metaforisch gebruikt worden. In het christendom is een martelaar iemand die kwellingen doorstaat of zijn leven offert om zijn geloof niet te verzaken.

Aan het einde van deze inleiding nog een paar woorden over het martelaarschap van pater Titus Brandsma O.Carm. (1881-1942) en pater Frans van der Lugt SJ (1938-2014). Beiden aansprekende voorbeelden van religieuzen die in hun roeping trouw bleven, zich moedig durfden uit te spreken dat zij voor anderen opkwamen, trouwden op God die liefde is. Die zich mogelijk tot het laatste moment niet realiseerden wat hen te wachten stond.

Elk jaar organiseert de Gemeenschap van Sant'Egidio een oecumenische gebedsviering waarin vertegenwoordigers van de verschillende kerken - katholiek, protestants en orthodox – deelnemen. En waarin de namen van martelaren worden genoemd van de verschillende continenten. Zo blijven we het inzicht van Johannes Paulus II levend houden, dat de martelaren getuigen zijn van christelijke eenheid en dat zij ons als christenen van verschillende kerken en denominaties iets te zeggen hebben. Ook blijven we hen herinneren als getuigen van het evangelie, van de zaligsprekingen, van dialoog en naastenliefde in de meest gevaarlijke situaties. Zulke jaarlijkse gebedsvieringen worden overal ter wereld gehouden, bij Sant'Egidio in Rome en hier in Nederland elk jaar in Apeldoorn.

Inleiding prof. dr. Henk Bakker: De betekenis van geloofsgetuigen in protestantse kerken.

“Ik zie tenminste drie ontwikkelingen in betekenisgeving van het martelaarschap onder protestanten. Het spreekt voor zich dat de drie ten nauwste met elkaar samenhangen. In de eerste plaats zijn martelaren voor protestanten toch wel geloofshelden vanwege de plaats die zij innemen in de kronieken van de eigen kerk. Protestanten zien in hun geloofshelden, waaronder martelaren een bijzondere categorie vormen, hún geloof belichaamd. Deze belichaming ‘embodiment’ is zó fundamenteel dat hun geschiedenissen deel uitmaken van de groepsidentiteit. Identiteit is altijd een constructie van verhalen en feiten ‘storied identity’, en juist de martelaren, zij die lijden en hebben geleden voor hún geloof en kerk, dragen ‘identity narratives’ aan, om het gemeenschappelijke verhaal op te kunnen richten”.

Uitgangspunt kan zijn dat alle christenmartelaren gezien worden als getuigen van het evangelie en van daaruit het gesprek op gang gaat komen, bij liefde voor de armen en streven naar gerechtigheid en vrede centraal kunnen staan.

Deze dag werd afgesloten met een gebed van psalm 57 en het evangelie Joh 12,20-33.

Uit de bron: Sterven om te leven
Zr. Elvira Telik SSps

40 jaar MHGG gevierd in Tilburg samen met leden Tilburg en Uden

Maandag 6 juni tweede Pinksterdag werd het 40-jarig jubileum gevierd van de MHGG Missionaire Heilige Geest Gemeenschap 1982 – 2022 te Tilburg.

Er was een hartelijke ontvangst door meerdere zusters, even kennis gemaakt en ondertussen konden we genieten van een kop koffie/thee met een heerlijke lekkernij. Zr. Shyny heette ons welkom en gaf een presentatie over het ontstaan van de MHGG in Nederland. Daarna nodigde Zr. Shyny mevrouw Margot Machielsen en Judit Kolster uit om hun ervaringen mede te delen.

Margot vertelde hoe de groep in Halsteren bestuurd werd door haar en dat ze nog steeds een bestuursfunctie heeft. Ze benadrukte, dat ze wel met veel ouderen zijn, maar in haar verhaal zat nog een geweldig vuur om te zorgen, dat de bestaande groepen toch ook wat jongeren proberen aan te trekken. Haar uitspraak was: Het is een taal die we allemaal spreken.

De taal van de H. Geest.

Tenslotte spreken we allemaal dezelfde taal.

Judith heeft ook wat verteld over de MHGG en hoe zij zelf daar terecht is gekomen. Ze is op een gegeven moment naar een bezinningsdag geweest en daar is ze in de groep MHGG gekomen van de congregatie. Haar enthousiasme werd zo groot dat ze er meer over wilde weten.

Na deze presentatie was de tijd aangebroken voor de H. Mis met als titel “Gods Geest Verbindt Mensen met Elkaar”. Deze H. Mis werd voorgedaan door Kees Maas SVD.

Overweging: Preek wijsheid van de stenen kruik

Een Afrikaanse vrouw op leeftijd had twee grote kruiken, die elk aan het einde van een houten stok hingen, die ze dwars over haar schouders droeg. In een van die kruiken zat een barst terwijl de andere volmaakt was en steeds een volle portie water afleverde. Elke dag wandelde zij langs hetzelfde pad en als zij haar huis bereikte, was de gebarsten kruik inmiddels half leeg.

Die arme kruik schaamde zich voor haar barsten, was ongelukkig dat ze maar de helft kon doen van datgene waar zij voor gemaakt was. Op een dag zei de kruik tot de vrouw: “waarom neem je nog de moeite mij te dragen, ik heb een barst. Je verspilt echt tijd en energie aan mij”.

De vrouw glimlachte en zei tot de gebarsten kruik: “Morgen zal ik je weer gebruiken om water te halen en als we teruggaan, wil ik dat je naar beide kanten van de weg kijkt”. De gebarsten kruik deed dat en was verbaasd te zien dat aan een kant van de weg de mooiste bloemen bloeiden.

De Afrikaanse vrouw zei tegen de gebarsten kruik: ik wist altijd van jouw barst daarom plantte ik bloemenzaden aan jouw kant van de weg, en iedere dag als we terugliepen, gaf jij ze water. De laatste paar jaar heb ik volop van deze prachtige bloemen kunnen plukken om mijn tafel te verfraaien. Zonder dat jij precies bent zoals je bent, zou deze bloemenpracht mijn huis niet hebben kunnen opluisteren.

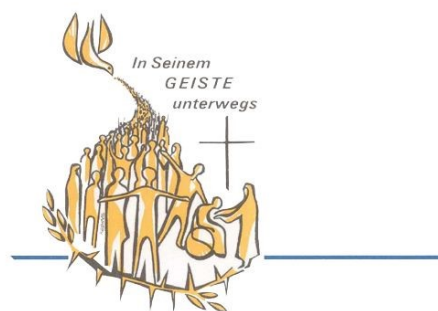
Mijn dierbaren, ieder van ons heeft zo zijn eigen unieke barst of barsten en het zijn deze barsten, die onze levens zo belangwekkend en lonend maken. Je moet daarom iedereen nemen zoals hij is en kijken naar het goede in hem. Daarom, als je een kruik vol met water draagt, doe het dan vol trots. Als je een kruik met een barst bent, draag dan het water en voedt zo de bloemen.

Tijdens de H. Mis hebben alle aanwezigen zijn/haar beloften uitgesproken met een lichtje, dat was zeer indrukwekkend. Het voelde als een enorme verbinding met elkaar.

Hierna werd het eten opgediend en tevens het einde van de middag ingeluid.

Ria Toonders heeft namens alle aanwezigen een dankwoord uitgesproken met de juist gekozen woorden. Met een goed en tevreden gevoel keerden we veilig huiswaarts.

Gerrie van der Rijt-van Sinten,
lid werkgroep MHGG Uden

Kloosterfestival in Nieuw Sion 2022

Het thema van het Kloosterfestival was **Sssst...?! Tussen storm en stilte**. Dichter bij God zijn, dichter bij jezelf zijn.

Het programma begint met de rondleiding bij het Klooster Nieuw Sion. Dit klooster is een plek waar mensen dichter bij God, bij zichzelf, bij de medemens en de natuur kunnen komen door gebed, contemplatie, stilte en eenvoud, handenarbeid en gastvrijheid. Ze kunnen genieten van de rust, de natuur en de inspirerende omgeving van Klooster Nieuw Sion. Het Kloosterfestival is dé plek om te genieten van rust en gezelligheid, muziek en stilte, natuur en kunst, ora et labora, diepgang en ontspanning.

Het kloosterfestival is een gelegenheid waar mensen innerlijke ervaringen kunnen opdoen, die anders is dan de ervaringen van de buitenwereld. Er zijn 80 deelnemers. Het verwondert ons dat er geen katholieke jongeren zijn. Alle deelnemers hebben een protestantse achtergrond behalve een moslimvrouw. Sommigen hebben het hele weekend meegemaakt en anderen een dag of twee. Het programma is goed georganiseerd. Onze eerste indruk is uitstekend. Het verbaast ons om zo veel jonge vrouwen en mannen te zien die op zoek zijn naar een zinvol leven, op zoek zijn naar rust, vrede en stilte in hun leven.

Nieuw Sion was een klooster van de Trappisten. Op dit moment wonen er geen Trappisten meer maar wel wonen er een paar families en ook individuen, die een gevoel van kloosterleven willen ervaren. Zij kunnen samen met familie en kinderen een kamer huren.

Het doel van de Trappisten en hun spiritualiteit, vooral het gebedsleven die zij aan de stichting Nieuw Sion hebben doorgegeven, worden nog steeds nagestreefd. Mensen die daar komen voor een retraite of een dagje stilte, voor een workshop of gewoon voor een wandeling om de stilte en rust te ervaren. Omdat deze plek bedoeld is om even tot rust te komen, om een tijd van verstilling of bezinning te hebben, of om het gebedsritme van het klooster te ervaren of een verbinding met de natuur in de prachtige bosrijke omgeving te maken.

Kloosterfestival in Nieuw Sion 2022

De dag begint om 6.45 uur met stilte meditatie of stilte wandelen in de omgeving samen met een begeleider of luisteren naar het gezang van de vogels. Vervolgens het morgengebed en het ontbijt. De deelnemers kunnen zelf een workshop kiezen uit verschillende georganiseerde workshops.

Bijvoorbeeld: een workshop over geroepen om te leven (luisteren naar Gods stem), meditatie, Klaagmuur Jeruzalem, schilderen, kruiden Diy (calendulacrème maken), omarm de storm vanuit je hart en gebeden schrijven. Na de middag is er tijd voor *Ora et Labora*: in de tuin werken, af te was-sen of te koken of koor te oefenen.

Wij hebben ook twee workshops gegeven.

1. Over onze missie in Nederland.
2. Over de meditatie en bijbeldelen.

De deelnemers zijn heel enthousiast en stellen veel vragen over het kloosterleven.

Dagelijks hebben we vier keer een gebed: 's morgens, 's middags, 's avonds en de dagsluiting. De kerk was in alle vieringen goed bezet. Tijdens deze gebeden vormden de woorden van het katholieke en protestante gebed een mooie harmonie. Na het avondeten spelen verschillende bands volksmuziek.

Onze ervaringen van het Kloosterfestival zijn de stilte te bewaren en bewust te zijn van de stilte. Ook wij ondervinden dat er zo veel mensen zijn die op zoek zijn naar rust, vrede en stilte in hun leven. Maar er is bijna niemand die echt geïnteresseerd is om in een klooster in te treden. De vorm van het kloosterleven is niet meer aantrekkelijk voor de jongeren van nu. Ze zijn wel geïnteresseerd in het gebed en in het leven en in het vinden van rust en stilte. Daarom hebben wij als religieuzen onze taak mensen dichter bij God te brengen. Deze taak lijkt makkelijker dan mensen te bemoedigen om in een klooster in te treden. Het is ook een moeilijke opdracht voor onze religieuzen om de katholieke jongeren te bemoedigen en te benaderen naar de kerk te komen of een gebedsdienst mee te maken. Wij zijn heel erg blij dat wij mee mochten doen aan dit mooi Kloosterfestival. Het is verrijkend om veel jongeren en begeleiders te leren kennen.

Zr. Suchita Burh SSpS en Elvira Telik SSpS

Uitwisseling over synode tussen jonge religieuzen

Op 4 februari 2022 is er een jonge religieuzenmiddag online bijeenkomst georganiseerd. Deze middag is bedoeld voor religieuzen die minder dan vijf jaar geleden hun eeuwige professie hebben afgelegd en/of jonger zijn dan 45 jaar. Met vijftien deelnemers, onder andere Zr. Eustokhia en Zr. Lili, hebben we samen van gedachten gewisseld over de betekenis van de synode voor ons als jonge religieuzen en hoe deze ons kan inspireren in het heden en naar de toekomst toe.

Na het welkomstwoord en openingsgebed door Zr. Agnes Schreck OP en de inleiding verzorgd door Mark Logtenberg SJ hebben we in verschillende werkgroepen het volgende thema besproken:

Hoe tracht ik te luisteren naar hoe de Geest spreekt en werkt in mijn eigen leven?
Wat is de vertroosting die ik ervaar in dit synodale proces, in deze poging om samen te luisteren naar de Heilige Geest?
Wat zijn de uitdagingen die ik ervaar in het luisteren naar het waaien van de Geest?
Is er iets in mijn eigen religieuze traditie dat mij helpt om te luisteren naar de Geest?

Vervolgens luisteren we aandachtig naar de meningen samengevat als volgt:
Door het gebed, stiltemoment, geduld even kristalliseren niet meteen reageren, intiem verlangen.
Niet alleen vandaag in jongere religieuzen groep maar in de parochie en verschillende werkgroepen.
Vertrouwen dat iedereen een bijdrage levert dat God ons leidt.
Soms is het net als touwtrekken tussen het goede en het kwade.
Onze eigen mening/perspectieven los laten en open staan voor anderen.
Zuiverheid overgeven.
Onderscheiding als levenswijze, luisteren naar de Geest, luisteren naar elkaar maar ook luisteren naar onszelf waar de Geest ons zou leiden.

Na terugkoppeling, afronding en mededelingen kijken we terug op een inspirerende middag met elkaar! We danken Zr. Agnes Schreck OP, Zr. Elisabeth Luurtsema OSC en Zr. Guericc Kochx OCSO voor het organiseren van dit evenement.

Zr. Lili Purwanti SSps

Het WJD-kruis gaat op tour in Nederland Samen in geloof optrekken naar WJD 2023

Het Wereldjongerendagenkruis zal in aanloop naar de Wereldjongerendagen in Lissabon deze herfst door Nederland toeren. Jongeren worden uitgenodigd om mee te helpen het kruis door het land te dragen.

Voor de allereerste Wereldjongerendagen schonk paus Johannes Paulus II een houten kruis aan de jongeren van de wereld, om samen in geloof op te trekken naar de WJD (Jongeren Wereld Dagen). Sindsdien heeft dat kruis bij iedere editie een prominente rol gespeeld. Dat kruis blijft in Rome, maar het Nederlandse kruis wordt wel vanaf daar door de internationale WJD-organisatie naar Nederland gebracht. Het is voor het eerst in bijna twintig jaar dat het WJD-kruis in Nederland te vinden is.

Het doel van deze pelgrimstocht is om een boodschap van vrede, verzoening en verlossing te verspreiden. Tijdens het tournee wisselen de teams van jongeren bij het dragen van het kruis van parochie naar parochie. Ook helpen ze bij de liturgie, muziek en gastvrije ontvangst van de deelnemers.

In verschillende bisdommen proberen onze jonge zusters mee te doen aan dit evenement. Het kruis arriveert op 14 oktober in het aartsbisdom Utrecht en vertrekt van daaruit richting het bisdom Groningen-Leeuwarden. Na een verblijf in het noorden loopt de route via het bisdom Haarlem-Amsterdam waar Zr. Eustokhia en Zr. Suchita deelnemen. Vervolgens gaat het kruis naar de bisdommen Rotterdam en Breda. Tussen 26-29 oktober (deel 1) en 1-2 november (deel 2) doet Zr. Lili mee via het bisdom Den Bosch naar het bisdom Roermond.

Het tournee van het WJD-kruis wordt afgesloten in het aartsbisdom Utrecht op 6 november.

Verschillende bronnen
Zr. Lili Purwanti SSPS

WJD Kruis Tour 26 - 28/10/2022 & 1 - 2/11/2022	Samen met jou	Wereld Jongerendag Zondag 20 november '22	JB	Luister weekend Zaterdag 10 - Zondag 11 december 2022
JBDB Viert 18 september '22 23 oktober '22 20 november '22 4 december '22 15 januari '23 12 februari '23 12 maart '23 2 april '23	WJD@Home Vrijdag 27 januari - zondag 29 januari 2023	(Help mee) Power of Fire Zaterdag 15 april 2023	WJD Startdag Zondag 4 juni 2023	JBDB Ontmoet 23 september '22 11 november '22 6 januari '23 3 maart '23 26 mei '23
		WJD Weekend Vrijdag 30 juni - Zondag 2 juli 2023	een Thuis!	
				
Zeilkamp Noventus 19 - 26 augustus 2023	& na de zomer...	WJD Reünie 17 september 2023	gaat JBDB verder!	Mystery Tour 3 - 5 november 2023

Een brief uit Botswana (Zuid-Afrika)

8 november 2022

Er is een gezegde "onbekend maakt onbemind". Dus lieve zusters, stel ik mij graag aan u voor. Ik ben Zr. Veronika Rukini uit de provincie Java in Indonesië. Ik legde mijn eeuwige geloften af op 2 juli 2017 en kreeg een benoeming voor Botswana. Op het feest van onze congregatie op 8 december 2018 ging ik naar Botswana.

Zr. Marichu (Regionaal Leidster) en Zr. Bernadet kwamen me ophalen van de luchthaven. Ik verbleef een week in het regionale huis en ging toen met de openbare bus naar de *London Mission Community*. Als ik me de eerste reis naar het missieland herinner of als ik naar een nieuwe plaats ga, ervaar ik dat de Drieëne God altijd bij mij is en de engelen me helpen. Ik werd met vreugde begroet door de zusters. Hierdoor voelde ik me thuis vanaf het begin in een ander land.

Regio Botswana in Zuid-Afrika heeft drie gemeenschappen met dertien zusters. Ons werk ligt op het gebied van onderwijs en pastoraat. Dit is een kort verhaal over de regio Botswana-Zuid-Afrika.

Nu zal ik mijn missie-ervaring delen. Ik woon in de *London Mission Community* met vier zusters. Ons werk in deze gemeenschap is op het gebied van onderwijs van kleutergroep tot groep 7. We gebruiken het land dat behoort tot het bisdom maar de volledige verantwoordelijkheid van het onderwijs ligt bij de SSpS. Dit jaar bestaat de Holy Spirit Primary School dertien jaar. Beginnend met zes kinderen, en nu hebben we meer dan 500 leerlingen in onze scholen.

Lerend van het voorbeeld van onze stichter Heilige Arnoldus Janssen geloven zuster Josie en het team volledig in Gods voorzienigheid. Alles gaat en ontwikkelt zich stap voor stap. Zo hebben wij, de jonge generatie, die de opvolgers zijn van de missie op deze plek, ook volledig geleerd in het geloof in de Drieëne God voor de voortzetting van deze missie.

Voor mij is het geen probleem om me aan te passen aan de omgeving, taal, weer of voedsel. Veel dingen zijn anders, maar voor mij is dat niet wat de Geest van mijn missie tegenhoudt. Op deze plek voel ik dat mijn talenten en geloof worden getoond en getest. Vanaf het begin kreeg ik de verantwoordelijkheid om penningmeester te zijn van de gemeenschap, evenals van de kantine en het OVC-project (Wezen en Kwetsbare Kinderen). Een jaar later word ik benoemd als penningmeester van de school.

Ik heb heel veel van mijn werk geleerd en om verstandig te zijn, te denken en te handelen. De Heilige Geest heeft me echt gevormd om volwassener te worden. De kracht van creativiteit groeit ook, hoe je wat er is als iets nuttigs kunt gebruiken. Dit komt ook omdat we ver van de stad wonen.

Dit is wat me gelukkig maakt, ook als mijn Engels niet perfect is, maar door mijn creatieve kracht kan ik de kennis over kunst en vaardigheden delen, evenals begeleiding en "counseling" via de media. Verschillende gebeurtenissen die plaatsvinden met betrekking tot het gedrag van studenten, nodigen me ook uit om deel te nemen, bijvoorbeeld aan het mentorschap. Er verschijnen veel dingen in mijn dromen, maar ik kan ze niet allemaal bereiken.

Het begeleiden van OVC-kinderen kan ook niet fulltime worden gedaan. Tijdens COVID-19 hebben we onze activiteiten stopgezet, slechts een paar keer hen bezocht en boodschappen gestuurd. In oktober ben ik met deze activiteit begonnen en de kinderen zijn erg blij. Zr. Bernard Mary (80 jaar oud) geeft les aan de klassen 6-10 en legt uit over bijbelverhalen zoals de schepping en de geboorte van Jezus. Kleuters tot groep 5 leren Engels. De OVC-bijeenkomst is één keer per maand, dit komt omdat ze uit verre dorpen komen en we de kinderen moeten ophalen en terugbrengen. We hebben moeite met goed personeel te vinden en voldoende geld te werven.

Hoe zit het met ons geestelijk leven? We voelen ons dat het leven van gebed en gemeenschap ons echt op de been houdt, ook al zijn er momenten waarop er misverstanden zijn. Maar we accepteren en ondersteunen elkaars missie op deze plek. Onze gemeenschap heeft te maken met de parochie en de priester woont ook in hetzelfde complex. We hebben alleen maar twee keer per week eucharistieviering. Voor ons is het beter dan voorheen.

Zusters, bid alstublieft voor onze missie hier in Botswana, Zuid-Afrika.

Één in gebed

Zr. Veronika Rukini, SSpS

Vertaling Zr. Lili Purwanti SSpS

Missiezondag in Polen

In Polen op 22-29 oktober 2022 zorgden verschillende zusters voor missie-animatie in een ander deel van Polen. Ze bereiden catechese voor met missiethema's voor kinderen, zusters prediken ook in de kerk en geven getuigenis van de missie in onze congregatie en nodigen mensen uit om voor de missie te bidden.

De gemeenschap in Mielec bereidt een open zendingsdag voor jongeren voor en nodigt hen uit bij ons thuis. De jongeren kunnen een leuke tijd doorbrengen met de zusters en ook wat leren over de missies.

"De moderne mens (of man of vrouw) luistert graag naar getuigen meer dan naar leraren; en als hij/zij toch naar hen luistert, het is omdat ze getuigen zijn" (Evangelië Nuntiandi, 41).

Zr. Marta Poświatowska SSpS

EURO Assemblee

De jaarlijkse eurovergadering is gehouden in het Moederhuis, Steyl van 6 tot en met 11 september. Op enkele na zijn alle leden van het Provinciaal/Regionaal Leidsters team van negen provincies en het Communiteits Leidersteam van het generalaat aanwezig. We zijn met 40 personen. Sommige provincies hebben een nieuw team. Het is een grote vreugde om samen te komen na de coronajaren.

Het thema van de bijeenkomst is "Ondergedompeld in de dans van de Drie-eenheid zijn wij, SSpS van Europa, gedwongen om een profetische reis van transformatie te maken" (XV. GC). Zr. Katherine O'Flynn is onze facilitator.

De belangrijkste doelen voor deze bijeenkomst zijn:

Elkaar en de huidige situatie in elke Provincie/Regio te leren kennen.

Het doorgeven van de reis die wij als SSpS Europa hebben meegemaakt en de besluiten van de afgelopen drie jaar.

Het bespreken en definiëren van stappen voorwaarts naar meer eenheid en betrokkenheid met betrekking tot structuur, missie en personeel in Europa.

De aanwezigheid van onze zusters uit Oekraïne en Rusland en hun zeer ontroerende verhalen helpen ons in contact te komen met de pijnlijke situatie van de oorlog in Europa.

De twee generale raadsleden, Zr. Mariana Mercedes Camezzana en Zr. Jana Pavla Tóthová, presenteren een voorstel voor de herstructurering van de Europese provincies en regio's in het licht van de aanwijzingen van het 15de Generaal Kapittel. Dit voorstel helpt ons om duidelijker te bespreken en te verwoorden wat we wel en niet willen. Na meer discussie, bezinning en het delen van gevoelens, hoop en vrees, vinden we uiteindelijk dat de Heilige Geest ons uitnodigt om ons voor te bereiden op één gemeenschappelijke provincie in Europa, met respect voor de culturele en historische verschillen van elke provincie/regio. Ondanks de uitgesproken verschillen voelen we een diepe eenheid en openheid in het delen, dat ons aanspoort om op weg te gaan naar eenheid, in een tijd waarin er zoveel verdeeldheid en scheiding zijn in Europa en in de wereld. De uitdaging waarmee wij worden geconfronteerd in het proces van eenwording en de noodzaak om ons te verenigen voor de missie zijn even groot, maar wij vertrouwen op de genade van de Geest, die ons al deze jaren heeft geleid en die ons verder zal leiden.

Zr. Celine Padinjareannasseril SSpS

Congregatie

Het 15de Generaal Kapittel

“Doordrongen van het leven in de Drieëne God, de wereld hervormen met compassie” klinkt het uitdagende thema van ons 15de Generaal Kapittel dat is gehouden op 12-31 januari 2022 in het ‘Divine Master Retreat House’ in Ariccia te Rome. Restricties worden getroffen vanwege de coronapandemie. Het quarantaineprotocol is keurig gevolgd. Als congregatie zijn wij aanwezig in 48 provincies/landen maar door deze pandemie zijn zes landen niet vertegenwoordigd.

Onze Generaal Leidster Zuster Maria Theresia Hörnemann verwelkomde samen met het bestuur de zusters. Vreugde en opwinding heersten bij de aankomst van de deelnemers! Ook aanwezig was de Generale Overste van de Zusters Dienaressen van de Heilige Geest van de Eeuwigdurende Aanbidding, Zr. Maria Magdalena Kruse SSPSAP. Vervolgens zijn belangrijke oriëntatie en informatie, zowel huishoudelijk als technisch doorgegeven aan de deelnemers om zo goed mogelijk de twee weken te laten verlopen.

In dit GK is Zuster Katherine O’ Flynn de moderator. In de middag vond de plechtige opening plaats. Na de inspirerende en bemoedigende toespraak van Zr. M. Theresia volgde een eucharistieviering met pater Budi Kleden SVD als voorganger. Hij is generale Overste van de SVD. Het Woord Gods neemt een belangrijke plaats in. Elke dag begonnen wij met Bijbel delen in de groep. De ene dag in de Basisgroep, de volgende dag in de Consensusgroep.

Het Congregationele Leiderschap Team (CLT)

Van essentieel belang van het GK is het CLT-verslag dat over het leven en missie van onze congregatie gaat. Hierin worden dienst, ervaringen en bevindingen in de afgelopen acht jaar gepresenteerd. ‘In Communion onze Kring groter maken’ was een van de richtlijnen van het 14de GK waarop het verslag is gebaseerd. Deze keer is de focus op **Koinonia: tafel van gemeenschap!** Een tafel die ieder uitnodigt.

Het 15de Generaal kapittel

Koinonia is een diep bijbels begrip en een van de meest zichtbare uitdrukkingen van gemeenschap, interactieve relatie met God en met medegelovigen. Het beschrijft wat ons verbindt met God en met elkaar door Christus.

Bijbelse koinonia is tafelgemeenschap die dieper gaat dan een informeel sociaal samenzijn of een warm gevoel van verbondenheid. In sommige gevallen is het zelfs synoniem met het woord communio en nauw verbonden met vrijgevigheid en hartelijkheid van mensen onderling.

De CLT-presentatie omvatte: onze huidige wereld en haar realiteiten, trends en gebrokenheid en uitdagingen en de globale, sociale en kerkelijke context waar wij ons bevinden in de bijna afgelopen acht jaar.

Op dit moment zijn we met **2.895 SSpS van 51 nationaliteiten aanwezig in 48 landen**. De gemiddelde leeftijd is **58,5**. We hebben ons bezig gehouden met:

- **Tafel met de natuur** – gemeenschap met de schepping
- **Tafel van de armen** – gemeenschap met de gemarginaliseerden en uitgestoten
- **Er is ruimte voor meer** gemeenschap met anderen
- **SSpS gemeenschapstafel** – gemeenschap binnen de congregatie
- **Rond Gods tafel van overvloed** – gemeenschap met God

Na het CLT-rapport volgden:

- het verslag van de missiesecretaris -
“Te midden van polarisatie en snelle veranderingen in de wereld en een gekwetste Kerk zijn we geroepen om MISSIE te doen.
- het verslag van de Generale econoom Zuster Regina George – ze gaf een overzicht van de financiële situatie van onze congregatie.
- het verslag van MHGG – Missionaire Heilige Geest Gemeenschap – onze missiecompagnons.

Het 15de Generaal Kapittel

Een belangrijk deel van het GK is het **Onderscheidingproces dat heel essentieel is voor het besluit - vorming rond de Congregationele Richtlijnen én voor het kiezen van Leiders.**

Na wegen en wikken hebben de zusters in het GK besloten om de richtlijnen te focussen op: **van Trinitaire naar ecologische bekering.** De congregationele richtlijnen is een oproep tot transformatie die uitgaat van de dynamiek van het Trinitaire leven en de werking van de Heilige Geest. We luisteren goed naar de roep van Moeder Aarde en de gemaginaliseerden. Hier is gevraagd dat wij deze transformatie echt serieus nemen: van Trinitaire naar ecologische bekering.

Uitslag van de verkiezing van nieuwe leiders van onze congregatie:

Congregationele Leidster - Zr. Miriam Altehofen en haar team bestaat uit:

Zr. Mikaelin Bupu, Zr. Kreti Sanhueza Vidal, Zr. Tressa Sebastian Nayathu, Zr. Jana Pavla.

Wij danken de Heilige Drieëne God voor de zegeningen op ons 15de Generaal Kapittel!

Moge de Heilige Drieën God leve in onze harten en in de harten van alle mensen...!

Samenvatting door:

Zr. Celine Padinjareannasseril SSps en

Zr. Melina Polo SSps

Voortdurende vorming

Het programma van voortdurende vorming vond dit jaar plaats in Steyl van 30 september tot 2 oktober. Pater Denis Manzana SVD en Zr. Maria Christina Avalos SSps van het Arnold Janssen Spiritual Netwerk team begeleidden ons om dieper in onze spiritualiteit te gaan. We deelden onze ervaringen en reflecties. Het was een geslaagd weekend.

Zr. Chrestina Waaijer

Zr. Chrestina, Gesina Johanna Waaijer

Geboren : 10 december 1925 te Tubbergen
 Ingetreden : 23 oktober 1952 te Baexem
 Eerste geloften : 2 juli 1955
 Eeuwige geloften : 2 januari 1961 te Baexem
 Overleden : 15 maart te Schijndel

De liefde Gods is uitgestort in onze harten

Zr. Chrestina Waaijer, een vrouw die leefde vanuit haar hart. Ze vertelde tegen een medezuster “Niet in het hoofd, maar in het hart ligt het begin van het leven”. Vanuit deze gedachte heeft Zr. Chrestina het leven vorm gegeven en waargemaakt. Zelfs bij moeilijke beslissingen vertrouwde ze op God en bad vanuit haar hart, omdat ze Hem oprecht lief had. Zr. Chrestina kwam uit een gelovig en warm gezin, iedereen was welkom, rijk en arm, zieken en gezonden. Hier leerde ze de grote gastvrijheid kennen, die ze in haar hele leven heeft beoefend.

Door het vroege overlijden van haar moeder heeft ze een aantal jaren de taak van moeder overgenomen. Vanuit haar hart heeft ze het gezin met de maatstaf van liefde en vertrouwen in Gods hand gelegd. Vanuit een groot vertrouwen durfde ze toe te geven aan haar verlangen om Dienares van de Heilige Geest te worden.

Zr. Chrestina was een geboren kleuterleidster waardoor ze haar apostolaat met veel geduld en liefde uitdroeg. Veel mensen heeft ze in hun hart en leven bereikt en waardevolle vrienden overgehouden. Maar bovenal was ze een missionaris. De missie: “het verkondigen in woord en daad”, stond hoog in het vaandel. Liefde voor de kerk en werken in parochies; ze had mensenkennis, was hulpvaardig en had goede contacten met parochiegeestelijken. Vele jaren was ze met haar gave en talenten overste of leidster in verschillende huizen.

De tegenwoordige tijd kon haar veel onrust baren. Ze bad veel voor alle problemen in kerk, in de provincie en in de wereld. Zr Chrestina was een vrouw met een sterke intuïtie, ze probeerde iedereen die het toeliet te helpen met hun problemen. Bij het afleggen van haar Eeuwige geloften stond op haar prentje: “De liefde Gods is uitgestort in onze harten”. Het was haar missie om de liefde van God te verspreiden in de harten van alle mensen.

Zr Chrestina wist wie van haar hield en dat was Gods Liefde, vooral voelde ze zich verbonden met de Heilige Geest.

Ria Toonders

In memoriam

Zr. Coleta Kouijzer

Zr. Coleta, Maria Pharaïlda Kouijzer

Geboren : 21 augustus te Scheveningen
Ingetreden : 16 april 1947 te Baexem
Eerste geloften : 2 januari 1950 te Baexem
Eeuwige geloften : 2 juli 1955 te Baexem
Overleden : 5 juni 2022 te Uden

Met eeuwige liefde heb ik u lief

Jeremia 31,3

In memoriam

Zr. Coleta, een diep religieuze en muzikale vrouw. Ze volgde de opleiding kleuterleidster en was in deze functie werkzaam in Hoensbroek, Baexem, Belfeld en Venlo. Ze was muzikaal en bekwaamde zich in het spelen van piano, in dirigeren en orgel spelen. Ook met de godsdienstige vorming ging ze door en behaalde een diploma om canoniek recht te doceren. Door afname van lichamelijke en psychische krachten moest ze helaas het kleuteronderwijs verlaten en verhuisde van Belfeld naar Baexem. Daar was ze voor een lange tijd organist geweest en begeleidde met orgel spelen, zanglessen en zangrepetities. Geleidelijk kwamen er allerlei taken bij, o.a. de kroniek van het huis, voorbereidend en typewerk voor de maandelijkse bijeenkomsten van het Religieuze Beraad en de Missie Heilige Geest Gemeenschap. Geen missiebenoeming, maar wel een zeer werkzaam leven is haar ten deel gevallen: in dienst van God en de medemensen.

Vele talenten waren aan haar toevertrouwd. Deze kwamen goed van pas tijdens haar missionaire leven. Een leven dienstbaar aan God en medemens. Door de verhalen uit de “kleine apostel” werd ze met hart en ziel zelf een apostel. We kennen zuster Coleta als een die van ganser harte haar gaven en talenten deelde. Graag was ze onder de mensen en in de gemeenschap, met interesse en aandacht voor iedereen. Het vuur van de Geest heeft haar al vroeg in beweging gebracht en zelf heeft ze de Liefde van God uitgedragen. Op Pinksterzondag is het vuur langzaam gedoofd en is zij van ons heengegaan na een dankbaar en goed leven.

Ria Toonders

Zr. Helentruide Verstappen

Zr. Helentruide, Helena Elisabeth Verstappen
 Geboren : 24 november 1926 te Heythuysen
 Ingetreden : 14 oktober 1954 te Baexem
 Eerste geloften : 2 juli 1957 te Baexem
 Eeuwige geloften : 2 januari 1963 te Baexem
 Overleden : 28 september 2022 te Uden

Voltooi in mij, o God, wat Gij begonnen zijt

Zr. Helentruide, een eenvoudige dankbare vrouw.

Na het overlijden van moeder op jonge leeftijd heeft ze de zorg voor vader en het gezin met 13 kinderen op zich genomen. In deze jaren is het verlangen om Missiezuster te worden gegroeid. Het besef om zichzelf te geven voor de ander gaf haar een intens gelukkig gevoel. Ook de relatie met Christus boeide en groeide, aan Hem wilde ze zich geven, samen met Hem wilde ze meewerken aan de Blijde Boodschap: “Godsliefde bekend maken en uitdragen onder de mensen”.

Ze ging na de opleiding huishoudkunde naar de missieschool en werkte in de keuken van het klooster in Baexem en Uden. In 1970 kreeg ze haar missiebenoeming naar Papua Nieuw Guinea. Praktisch, creatief en met humor droeg ze huishoudelijke vaardigheden over op jonge vrouwen en bereidde hen voor op de toekomst. Door gezondheidsproblemen keerde ze terug naar Nederland. Na herstel verwende zij vele zusters en retraitanten met haar kookkunsten, bereid met heerlijke verse groenten uit eigen tuin en fruit uit eigen boomgaard. Genieten kon ze van kleine dingen, van fietstochten, van wandelingen, van elke bloem, van heel de Schepping. Ze was begaan met anderen, altijd in dialoog met God. In gebed kwam de verbondenheid met God en het wel en wee van mensen samen.

Haar woorden waren: “Christus aan wie ik mij wijdde heeft me nooit teleurgesteld. Hij was er altijd in blijde en vooral ook in moeilijke dagen. Hij toonde Zijn liefde vaak in de ontmoeting met medemensen en dan zie ik vele dingen, die veel voor mij hebben betekend. Dan denk ik aan mijn familie voor het delen van het leven, voor alle liefdevolle kaarten en attenties. Ook dank aan de congregatie en mijn medezusters. Overal voelde ik me thuis en wist mij geborgen, veel liefde heb ik mogen ontvangen. Dank voor mijn relatie met God, ik vertrouw erop dat wat Hij in mij en met mij begonnen is, ook tot voltooiing mag brengen tot Zijn meerdere eer en glorie”.

Ria Toonders

In memoriam

Proficiat

Proficiat Zr. Elsy Varghese, Zr. Shyny Joseph, Zr. Yuliana Mamuk en Zr. Melina Polo met nieuwe benoeming als leidster van de gemeente.

Proficiat Zr. Lili met nieuwe taak als Continental Coördinator Team en Representatief Congregationeel Editorial Team (3 oktober).

Proficiat Zr. Suchita voor diploma bachelor Theologie (15 november).

Onze Jubilarissen 2023

2 Januari 2023 Zr. Thérèse Sander (60 jaar)

2 Juli 2023 Zr. Teclane Vogels (65 jaar)

8 December 2023 Zr. Mathilde Grüsser (60 jaar)

EEN ZALIG KERSTMIS EN EEN GEZEGEND NIEUWJAAR 2023

Alle goeds voor het nieuwe jaar, vol liefde en voorspoed!

Verzoek: Als u foto's stuurt naar de redactie, graag met verduidelijking.

Uitgever:

Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest
Provincie Nederland

Cover:

Vreugde, Ida Paula Klepper.

Redactie:

Zr. Melina Polo, Zr. Lili Purwanti, Tineke Verkuijlen

Adres:

Provinciaal Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest
Volkelseweg 30 E, 5405 NA UDEN

Wij rekenen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we deze bijdrage te zenden vóór 15 oktober 2023 naar ons e-mailadres:

newonderons@gmail.com